

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271715440336/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

— Nej . . . de beviser, at De er forstokket.

— Vel muligt. Ligesom De paa Deres Side.

— Min Tro er den sande. Derfor véd jeg, at jeg er forløst og haver iført mig Guds fulde Rustning for at modstaa Djævelens snedige Anløb.

— Naa saa befinder De Dem vel ret godt derved? -

— Men jeg kan ikke taale, at andre, som haver modtaget Igenfødselsens Bad, falder i Djævelens Klær.

Nu tog Skov Ordet:

— Trøst Dem, min Herre! Heldigvis er det længe siden den Herres Klær og Hale er blevne klippede af.

— Med Gudsbespottere har jeg intet at tale, sagde Jyden vredt. Der er endogsaa Straf i den verdslige Lov mod dem, som bespottes Gud.

Kaptejnen sagde:

— Dog ikke endnu mod dem, som bespottes Fanden. Skønt han kunde snarere trænge til at beskyttes af den verdslige Lovs Arm. Men Gud trænger saamænd ikke til Lovparagrafer.

Den Logik gik over Prædikantens Forstand. Han vendte sig lige mod Alma og sagde:

— Hør . . . har De i Sinde at begaa Synd mod den Hellig Aand? Har De ikke tilhørt de hellige? Vil De lade Dem besnære af falsk hedensk Visdom? Vend tilbage til Herrens Hjord som det fortabte, men gønfundne Faar.

Ludvig Skovs Mund spidsede sig til en Vittighed. Alma tysede paa ham og sagde med fast Stemme:

— Jeg skal nok vide at finde den Vej, som passer for mig. Jeg har lidt nok i Deres Meningsfællers Kreds, hvor min Sjæl pintes, og min Fornuft kuedes. Jeg vil og kan være fri. Jeg kan i al Ydmyghed anføre nogle Ord af ham, hvis Billede De forvrænger. De lyder saaledes — De kan vel huske dem: Jeg har en Føde, som I ikke kender . . . Og De og Deres hører til dem, som binder de tunge Byrder og lægger dem paa Menneskenes Skuldre. I forvirrer enfoldige og troskyldige Sjæle ved at tvinge dem ind i Grublerier, som tager Magten fra dem. I gør dem vanvittige af Frygt for, at en Djævel, der er stærkere end Gud, skal forbitre dem Nutid og Fremtid. Jeg vil ikke have at gøre med Jer. Jeg er fri — jeg vil dyrke min Gud i alt det skønne, han har skabt: i Sang, i Digtning, i Kunst, i Tanke. Og jeg takker dem, som har ført mig ud fra Jeres Djævelmaneri